

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **ABASTOR, s. r. o.**, se sídlem Liberec, Chrastavská 30, zastoupeného Mgr. Martinem Vondroušem, advokátem se sídlem Liberec, Chrastavská 30, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Jihlava, Masarykovo nám. 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2013, č. j. 15985-19/2012-ERÚ,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2013, č. j. 15985-19/2012-ERÚ, kterým žalovaný podle § 18 odst. 1 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, nevyhověl žalobcovým námitkám a potvrdil kontrolní zjištění obsažené v protokolu ze dne 26. 3. 2013, č. K008013, č.j. 15985-15/2012-ERÚ, o výsledku kontroly, jejímž předmětem bylo zjištění, zda žalobce v roce 2011 v cenových lokalitách „Švédská 4215/25, Jablonec nad Nisou“, „Švédská 4216/27, Jablonec nad Nisou“ a „SVJ Skelná, Jablonec nad Nisou“ neporušil cenové předpisy tím, že sjednal nebo požadoval cenu, jejíž výše nebo kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle § 6 zákona č. 526/1991 Sb., o cenách, a cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 1/2010.

Předtím, než se soud mohl zabývat otázkami důvodnosti žaloby na základě uplatněných žalobních bodů, musel vyřešit otázku přípustnosti žaloby. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je nepřipustná podle § 68 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), neboť je napadáno rozhodnutí o námitkách podle § 18 zákona o státní kontrole, které je úkonem správního orgánu vyloučeným ze soudního přezkumu podle § 70 písm. a) s.ř.s.

Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Toto

ustanovení tedy vymezuje, co se rozumí „rozhodnutím“, a stanovuje, proti jakému úkonu správního orgánu lze podat žalobu a vést o ní řízení podle § 65 a násl. s.ř.s. Ty úkony, které nenaplní znaky „rozhodnutí“ ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., jsou podle § 70 písm. a) s.ř.s. ze soudního přezkoumávání vyloučeny, byť by jako rozhodnutí byly označeny a splňovaly by formální náležitosti rozhodnutí podle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Pro posouzení úkonu správního orgánu jako rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s. není totiž rozhodující forma tohoto úkonu, ale jeho materiální stránka - musí se jednat o úkon, kterým je zasaženo do veřejných subjektivních práv žalobce.

V daném případě žalobce napadá rozhodnutí o námitkách proti protokolu o kontrolním zjištění podle § 18 zákona o státní kontrole. Tímto rozhodnutím a ani samotným protokolem však žalobce ve svých subjektivních právech zasažen nebyl, neboť toto rozhodnutí ani protokol o kontrolním zjištění nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva nebo povinnosti kontrolovaného subjektu (žalobce). K zásahu do žalobcových práv může dojít až následně, bude-li v navazujícím správním řízení o možném spáchání správního deliktu vydáno pro žalobce negativní rozhodnutí (žalobce bude shledán vinným ze spáchání správního deliktu a bude mu uložena sankce). Teprve proti takovému rozhodnutí (po vyčerpání řádných opravných prostředků) bude moci žalobce podat žalobu podle § 65 odst. 1 s. ř. s.

Ke shodnému závěru ostatně dospěl i Nejvyšší správní soud, který ve svém usnesení ze dne 12. 2. 2004, č. j. 5 A 55/2001-68, www.nssoud.cz, uvedl, že rozhodnutí o námitkách podle § 18 zákona ČNR č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, není úkonem správního orgánu zakládajícím, měnícím, rušícím nebo závazně určujícím práva nebo povinnosti, a jde tak o úkon vyloučený ze soudního přezkumu podle § 70 písm. a) s. ř. s.

Vzhledem k tomu se nemohl soud žalobou zabývat věcně, ale musel ji odmítnout jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d), § 70 písm. a), § 68 písm. e) s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19.9.2013

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu